

növények neve sok helyütt igen hibásan van nyomva, a nomenclatura is sajátos sok esetben.

Josef Schullerus: Beziehung zwischen Coniferen und Hydrophyten. Verh. u. Mitteil. des siebenb. Ver. für Naturwiss. LIX. 1909, p. 105—192.

Szerző a czimben megjelölt tárgy keretében rövid, de áttekinthető összefoglalásban kiterjeszkedik a növényvilág fejlődésére.

gen Pflanzen sind nicht selten fehlerhaft gedruckt; die Nomenclatur ist oft auch sehr eigenartig. Gy.

Verf. erstreckt sich im Rahmen des im Titel gegebenen Themas auf eine kurze, aber übersichtliche Zusammenfassung der Entwicklung der Pflanzenwelt. D.

Külföldi botanikai dolgozatok ismertetése.

Referate über die ausländischen botan. Arbeiten.

A. Teyber. Über einige interessante Pflanzen Istriens und Dalmatiens. (Ö. B. Z. 1910, Aug., p. 308—310.)

Érdemesnek tartjuk megemlékezni erről a kis cikkről, mert olyan növényekkel foglalkozik, melyek szoros vonatkozásban állanak a magyar és horvát tengerpart florájával.

1. Szerző a Monte Maggiore-ről s más helyről a *Satureja montana* L. és *S. subspicata* Vis. között egy keverékfajt ír le: a *S. Karstiana* JUSTIN-t, mely a két telivér faj között foglal helyett s tőlük főleg a szár alakjával és szőrözetével különböztethető meg. Gondosabb keresés útján oly helyeken, ahol a *S. montana* és *subspicata* együtt fordul elő, valószínűleg a mi tengerpartunkon is meg lehetne találni ezt az érdekes középalakot.

2. Kimutatja, hogy a *Carduus micropterus* (BORB.) TEYB. Dalmatiára és Isztriára (s mi hozzátehetjük, hogy a magyar

Wir halten es für notwendig über diesen kleinen Artikel ein Referat hier einzuschalten, da er sich auf Pflanzen bezieht, welche in enger Beziehungen zur Flora des ungarischen und kroatischen Litorales stehen.

1. Der Verf. beschreibt einen Bastard zwischen *Satureia montana* L. u. *S. subspicata* VIS. (*S. Karstiana* JUSTIN sol. nom.), welcher zwischen den Eltern die Mitte hält und von diesen hauptsächlich in der Form u. Behaarung des Stengels abweicht. Eine intensivere Nachforschung an unseren Küstenabhängigen, wo beide Eltern oft zusammentreffen, dürfte diesen Bastard auch für unser Land nachweisen.

2. Weist er nach, dass *Carduus micropterus* (BORB.) TEYB. durch ganz Dalmatien u. Istrien (wir können hinzufügen auch

és horvát tengerpartra is) jellemző földrajzi faj, s ép ez okból a BORBÁS által a *C. nutans* varietasaként leírt alakot faji rangra emeli. Gyakran tévesztettek össze az olasz havasi *C. chrysacanthus* TEN. val.

3. A *Carduus velebiticus* BORB. t közli Isztriából a M. Maggiore-ról, a hol GINZBERGER ÉS WOLOSZCZAK gyűjtötte.

4. Ugyanezen a helyen WOLOSZCZAK megtalálta az előbbi két faj hybridumát is, melyet szerző *C. montis majoris* TEYB. néven ír le.

J. Bernátsky und E. Janchen. Über *Iris spuria* L., *I. spatulata* Lam. und *I. subbarbata* Joó. Mit 3 Textabbildungen. (Ö. B. Z. 1910, Sept., p. 335—343.)

Szerzők érdekes nomenclaturai és systematikai fejtegetéseik elején rámutatnak a számos modern — kivált franczia és német — munkába becsúszott ama tévedésre, hogy az *I. subbarbata* az *I. Gueldenstaediana* alakkörébe tartozna, holott intensívus kékszinű virágja világosan mutatja az *I. spuria* rokonságát, mint azt már többek között STAFF, BECK és számos magyar auctor is tisztázta.

Beható herbariumi vizsgálatok azt eredményezték, hogy az összes magyarországi, ausztriai, németországi és dániai példányok egy fajhoz tartoznak és jól egyeznek Joó-nak az *I. subbarbata*-ra vonatkozó leírásával s az erdélyi sóstavak vidékéről származó originaleival. Eszerint a jelzett egész területen csak egy faj fordul

im kroatisehen u. ungar. Lite-rate) eine den *C. nutans* substituierende charakteristische geogr. Art ist; BORBÁS hatte sie als Varietät unterschieden, nun wird sie zur Art erhoben. Sie wurde oft irrtümlich mit dem italienischen (alpinen) *C. chrysacanthus* TEN. identifiziert.

3. *Carduus velebiticus* BORB. wird nun auch vom Mte Maggiore (leg. GINZBERGER u. WOLOSZCZAK) nachgewiesen.

4. Prof. WOLOSZCZAK hat hier auch den Bastard zwischen den vorhergehenden Arten entdeckt, der als *C. montis majoris* TEYB. beschrieben wird. L.

Im Laufe einer interessanten nomenklatorischen u. systematischen Ausführung weisen die Verf. auf dem Irrtum hin, den mehrere moderne, insbes. französische u. deutsche Autoren begehen, indem sie *Iris subbarbata* dem Formenkreis der *I. Gueldenstaediana* zuweisen, während doch die intensiv blauen Blüten entschieden für eine nahe Verwandtschaft mit *I. spuria* sprechen, wie dies ja u. A. schon STAFF, BECK u. mehrere ungar. Autoren behauptet haben.

Eingehende Herbarstudien führten die Verf. nun zur Ueberzeugung, dass sämtliche ungarischen, oesterreichischen, deutschen u. dänischen Exemplare, welche z. gr. T. als *I. spuria* gingen, zu einer einzigen Art gehören, welche nach der Beschreibung u. den von den siebenbürgischen Salzseen her-

elő ebből a rokonsági körből, melyet jól meg lehet különböztetni a francziaországi *I. spuria*-tól.

L. Sp. pl. ed. 1: 39 az *I. spuria* leírásánál termőhelyül «in Germaniae pratis»-t jelöli meg. A Sp. pl., valamint L. régebbi művei, továbbá ROYEN és BAUHIN citátumai ennél a fajnál mind *I. angustifolia* CLUSIUS-ra (Rar. pl. hist. [1861], pag. 228) mennek vissza, aki id. művében egy rajnavidéki, két wieni medencezi s egy magyar termőhelyet említ fel. Ezek alapján szerzők arra a következtetésre jutottak, hogy az *I. spuria* L. név az *I. subbarbatá*-t illeti, jölehet L. az ő rövid diagnosisában a külső perigonlevelek sárga hosszlezét nem is említi s így diagnosis úgy a közép- mint a dél-európai növényre egyaránt rá illik. A francia *I. spuria* most már szerzők vizsgálatai alapján az *I. spathulata* LAM. nevet kapja. A két fajnak egy-egy eltérése *I. spuria* f. *danica* és *I. spathulata* f. *hispanica* névvel jelöltetik.

stammenden Orig. Exemplaren der Joó'schen *I. subbarbata* entspricht. Auf dem ganzen bezeichneten Gebiet wächst also nur eine Art, welche von der französischen *I. spuria* gut unterscheidbar ist. LINNÉ führt als Standort seiner *I. spuria* «in Germaniae pratis» an; seine Citate sowie jene ROYEN's u. BAUHIN's weisen aber auf *I. angustifolia* Clus. (Rar. pl. hist. 228), eine Pflanze, die CLUSIUS aus der Rheingegend, aus dem Wiener Becken u. aus Ungarn anführt. Aus diesem Umstande schliessen nun die Verf darauf, dass der Name *I. spuria* L. von rechtswegen auf *I. subbarbata* Joó zu übertragen sei, obzwar L. in seiner kurzen Diagnose die gelben Längswülste der äusseren Perigonzipfel nicht erwähnt, weshalb seine Diagnose eigentlich auch auf die südeuropäische Pflanze passt, die französische *I. spuria* aber den Namen *I. spathulata* LAM. zu führen habe. Zwei abweichende Formen werden als *I. spuria* f. *danica* u. *I. spathulata* f. *hispanica* beschrieben.

L.

Leopold Loeske: Zur Moosflora der Zillertaler Alpen. «Hedwigia» XLIX. Band p. 1—53.

LOESKE e cikkében, p. 21 hivatkozik a GYÖRFFY tárgyalta (in Növ. Közl. VII. 1908. 1. f.) erdélyi «*Dicranum Sendtneri*»-re is, a mely a kapott próba után = *Dicranum elongatum*-nak bizonyult.

Redakteur L. LOESKE p. 21 bespricht in dieser Arbeit u. A. auch das siebenbürgische «*Dicranum Sendtneri*», welches GYÖRFFY in Növ. Közl. VII. 1908 1. f. mitgeteilt hat, und welches nach seiner Bestimmung nichts anderes ist, als *Dicr. elongatum*. Gy.

ZOBODAT - www.zobodat.at

Zoologisch-Botanische Datenbank/Zoological-Botanical Database

Digitale Literatur/Digital Literature

Zeitschrift/Journal: [Ungarische Botanische Blätter](#)

Jahr/Year: 1909

Band/Volume: [9](#)

Autor(en)/Author(s): diverse

Artikel/Article: [Külföldi botanikai dolgozatok ismertetése. Referate über ausländische botan. Arbeiten. 400-402](#)